

עוד פמח ואמר אותו האיש, הרי שדבר אחר שמעתי ממענו באומה שעשה בפסוק שפתותם (דניאל ט) ועתה שמע אלתינו אל תפלה בערך ואל מהנוינו וגוי למן עדרני. ואמר כן, אם השם הזה אדרני. מעלה (למעלה) מהפל - יפה הוא. שכך אומרים, עוזה למן המפלך. אבל השם הזה קרי ירוע שהוא מקום של בית דין, שמןנו יוציא דין לעולם. מי ראה שאומרים למך עשה למן עברך, או בשבייל דבר קטן מפיך? אלא כן צരיך, שהשם הזה מתקן את בית הפלך ובית המקדש למטה, וזה אחוו בזה. משום שנקשר זה בזה. וכשהמקדש למטה עומר במקומו, השם הזה למטה עומר במקומו, וזהו מפני שהגבינה לא תמצא יושבת מחוץ להיכלה. אף כאן - והאר פניך על מקדש השם למן עדרני. מה הטעם למן אדרני?

שלא ימצא מחייב למדרו. תמהו רבינו חייא ורבינו יוסי, ושםחו באותו לילה. אחר שאכלו, פתח חבירו הסוחר ואמר, אמר לפניום דבר אחד שהחטף קתי בו היום הזה, הפסוק הזה שפתותם (תהלים טט) מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודיה. דוד אמר שירה כשהיה בורת מלחמי, מה אמר אליהם אליו אפה אשתרך צמאה לך נפשי וגוי? אליהם אליו אפה, שהרי בגבורה אהזונה פמיד. אשתרך, וכי איך יכול דוד לשחר את הקדוש ברוך הוא הארץ רוחקה, ונרש מארץ שפה שרואה השכינה?

אלא, אף על גב שגרש שם, לא עזב את שלו לשחר את הקדוש ברוך הוא. ואני שמעתי,

תו פמח ואמר והוא גברא, הא מלאה אחרא שמענה מגיה בההייא שעטה, בקרא דכתיב, (דניאל ט) ועתה שמע אלהינו אל תפלה בערך ואל מהנוינו וגוי למן אדרני. ואמר הabi, اي שמא דא מעלייא (נ"א לעילא) מפלא, שפיר הוא, דהכי אמרין עבד בדיל מלפआ. אבל שמא דא, הא ידייע דהוא אחר ביבי דין, דמניה נפיק דין לאצלמא. מאן חמא דאמרין למלא, עבד בגין עבדך, או בגין מלאה זעירא מנך.

אלאabi אצטיריך, דשמא דא אתקין ביתה למלפא, ובוי מקדשא למתא, ודא אחד בדא, בגין דאתקין דא בדא. וכד מקדשא למתא קאים בקיומיה, האי שמא לעילא קאים בקיומיה. ודא הוא כמאן דאמר למלא בני ביתא דא, והיכלא דא, בגין דלא ישבחת מטרוניתא דיתבא לבר מהיכלה. אוף הכא, (דניאל ט) והאר פניך על מקדש השם למן אדרני. דלא ישתחפה לבר מן דיוריה.

תנווה רבינו חייא ורבינו יוסי, וחדו בההוא ליליא. בתר דאכלו, פתח חבירה טיעא ואמר, אימא קמייכו מלאה חד, דאשתקדנא ביה האי יומא, האי קרא דכתיב, (תהלים טט) מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודיה, דוד אמר שירתא, כד הוה עיריק מלחמי, אמאי אמר (תהלים טט) אלהים אליו אפה אשתרך צמאה לך נפשי וגוי. אלהים אליו אפה, דהא בגבורה איחידה תדריא. אשתרך, וכי דוד היה יכול לשחרא ליה לקודשא בריך הוא, באירוע רחיקא, ואשתרך מארעא דשכינתא שיריא.

אלא, אף על גב דاشתרך מפמן, לא שבקיך דידיה לשחרא ליה לקודשא בריך הוא.

אשחרך - כמו שאומר, אלך להראות לפניך, רק שלא יכולתי. בך אשחרך, רק שאני מחייב למקום ששם שורה שכינה. צמאה לך נפשי, שהרי נפשי וגופי משתוקקים אליך להראות לפניך, ולא יכולתי, כי אני בארץ ציה ועיף בלי מים, שהרי ארץ ציה ועיף נקרה מחוץ למקום ששוררה שכינה, משומ שמים חיים אין מוציאים כן. ומפנים הם המים מהים? זו שכינה, שפתוחה זה הארץ ציה ועיף בלי מים כתוב. בה (בראשית כ) באר מים חיים, ועל אמרו רבבי חייא ורבבי יוסי, ועודאי שהדרך תקינה לפנינו. ננסנו למערה וישנו. בחוץ הלילה שמעו את קול חיות המדבר שפהחות. התעוררו. אמר רבבי חייא, הרי עת היא לסייע לבנות ישראל שמשבחת את הפלך. אמרו, כל אחד ואחד יאמר דבר מה ששמע וידע בתורה. ישבו כולם.

פתח רבבי חייא ואמר, (תהלים כב) למנצחים על אילת השחר מזמור לדור. מי זו אילת השחר? זו נסחת ישראל שנקראת (משלי ח) אילת אהבים ויעלה חן. וכי אילת השחר, ולא בכל הימים? אלא אילת, מאותו מקום שנקרוא שחר, כמו שנאמר (חושע י) בשחר נכוון מוצאו, ודוד מלכא על נסחת ישראל אמר דא, דהא לא זה על נסחת ישראל אמר דא אמרה נסחת ישראל דא (ס"א דאקרי אילת אהבים ויעלה חן והיא אתייא מההוא אתר דאקרי שחר במה דעת אמר בשחר נכוון מוצאו ודור מלכא על נסחת ישראל קאמר דא) משמע דכפיב על אילת השחר.

בא ראה, בשעה שיריד הלילה, פתחים הפטומים של עליונים ומתחונים נמצאים (שככט), וכל עלמא, ומהדרין על גופי בני נשא, וסתרי

ואנא שמענא, אשחרך: במאן דאמר, איזיל לאתחזהה קפן, בר דלא יכילנא. בך אשחרך, בר דאנא לבר מאתר דשכינטא שרייא. צמאה לך נפשי, דהא נפשאי וגוף דילוי תאיבין לגבר, לאתחזהה קפן, ולא יכילנא, בגין דאנא בארץ ציה ועיף בלי מים, דהא ארץ ציה ועיף אקרי לבר מאתר דשכינטא שרייא. בגין דמים חיים לא שכיח הכא. ומאן איינון מים חיים. דא שכינטא, דכפיב בה (בראשית כ) באר מים חיים, ועל דא ארץ ציה ועיף בלי מים כתיב.

אמרו רבבי חייא ורבבי יוסי, ועודאי אורחא פקינא קמן, עaldo למערתא ודמכיו. בפלגו ליליא, שמעו קל היוחא במדברא דנהמי. אטערו. אמר רבבי חייא, הא עיון הויא לסייעא לכנסת ישראל, דהיא משבחת למלכא. אמרו, כל חד וחד לימא מלה ממה דשמע וידע באורייתא, יתבו כלוה.

פתח רבבי חייא ואמר, (תהלים כב) למנצחים על אילת השחר מזמור לדוד. מאן אילת השחר. דא כנסת ישראל. דאקרי (משל ח) אילת אהבים ויעלה חן. וכי אילת השחר, ולא כל יומא. אלא, אילת: מההוא אתר, דאקרי שחר במה דאת אמר (חשע י) בשחר נכוון מוצאו, ודוד מלכא על נסחת ישראל קאמר דא, דהא לא אמרה נסחת ישראל דא (ס"א דאקרי אילת אהבים ויעלה חן והיא אתייא מההוא אתר דאקרי שחר במה דעת אמר בשחר נכוון מוצאו ודור מלכא על נסחת ישראל קאמר דא) משמע דכפיב על אילת השחר.

הא חי, בשעתה דרמש ליליא, פתחין סתימין דעלאי ומתאי משבחי (ס"א משככט). וכל איינון רחיקין, מתערין ואזליין ושתאן כל עלמא, ומהדרין על גופי בני נשא, וסתרי